

Foliotilgodehavende i en anden Bank, men et Foliotilgodehavende, som var rent midlertidigt? Det skylder det ærede Medlem fra Lejre Redegørelse for.

Der kom forskellige Rygter ud om denne Gældspost paa 3 Mill. Kr. til Nationalbanken. Bl. a. havde baade den daværende Indenrigsminister og den daværende Konseilspræsident faaet at vide, at denne Gæld eksisterede, men var skjult paa Regnskabet. Det førte til, at denne Gældspost blev bragt noget ned. Den 31. Marts 1908 var den kun paa 1½ Mill. Kr. Men hvilke Forhandlinger ere gaaede forud, før denne Nedbringelse af Laanet fandt Sted? Tilmed blev Laanet nu optaget paa Sparekassens Regnskab. Jeg vil spørge det ærede Medlem fra Lejre, som maa være villig til her i Tinget at staa til Ansvar ogsaa for dette Forhold: Hvordan gik det til, hvilke Forhandlinger førtes der i Bestyrelsen og med Formanden for at faa hele dette Forhold saaledes ændret, at Laanet i Nationalbanken blev nedbragt til det halve, og at det kom til at fremtræde aabenlyst paa Den sjællandske Bondestands Sparekasses Regnskab?

Men i Slutningen af Oktober 1907 har Alberti igen Trang til Penge, og den altid villige Bestyrelse i Sparekassen har skrevet under paa, at der bliver laant 700,000 Kroner kontant i Privatbanken mod Depot af Panteobligationer. Nu maa man huske paa, at alle disse Transaktioner, hvori der laanes mod Depot af Panteobligationer, ere i og for sig noget ekstraordinært. For en Sparekasse, der har 9½ Mill. Kr. Kreditforeningsobligationer, som ere et normalt Belaaningsobjekt — for det ere Panteobligationer ikke — (*Alfred Christensen*: Man kan slet ikke laane paa dem!) Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds siger, at man kan slet ikke laane paa saadanne Panteobligationer. Det er meget uheldigt at laane ud paa saadanne Obligationer, og det skal Staten i Sandhed nok faa at se, for jeg tror, at Staten vil betænke sig noget paa at skride ind over for hele denne Række af sjællandske Bønder, hvis Navne ere opførte paa denne Fortegnelse med det Beløb, hvormed deres Gaarde ere prioriterede i Sparekassen, og hvis Panteobligationer af Alberti vilkaarlig ere tagne ud af Sparekassens Masse og pantsatte til den højterede da fungerende Finansminister. Hvilken uhyre Vilkaarlighed vilde det ikke være, hvis disse Mennesker skulde undgælde for, at Alberti til den daværende Finansminister havde pantsat netop deres Panteobligationer. Og

man maa huske paa, at ikke alene disse Mænds Adgang til at gøre Kontrakrav gældende, hvis de have noget saadant, bortfalder, hvis denne Haandpanteret gøres gældende fra Statens Side, men hvis Panteobligationen i deres Gaard stilles til Auktion, eller hvis Beløbet siges op til Udbetaling, kan det hælde, at de Folk ruineres, de kunne i alt Fald komme i de største Vanskeligheder, og det er sikkert, at de komme i betydelig Udgift, hvis de skulle stifte nyt Laan i Øjeblikket, og hvis Staten virkelig bruger en saadan Fremgangsmaade overfor disse Mennesker, som vilkaarligt og tilfældigt ere blevne ramte af, at det netop er deres Obligationer, Alberti har pantsat til Staten. Men saaledes viser det sig i alle Tilfælde, at af de Grunde, jeg her har fremhævet, og som naturligvis gøre sig stærkere gældende for Staten end for en Bank, er det i alle Tilfælde i yderste Grad uheldigt at give Haandpant i saadanne Obligationer for Laan af en saa uhyre Størrelse. Derimod egne Kreditforeningsobligationerne sig udmærket godt til at blive pantsatte, og jeg begriber ikke, hvorfor Statens Repræsentant, naar han nu endelig — hvad han ikke skulde have gjort og ikke havde Myndighed til at gøre — vilde laane Alberti og Den sjællandske Bondestands Sparekasse 1½ Mill. Kr., saa ikke forlangte at faa 1½ Mill. Kr. af de 9 Mill. Kr. i Kreditforeningsobligationer, som skulde ligge i Den sjællandske Bondestands Sparekasse, men som ganske vist ikke var der, fordi Alberti havde stjaalet og solgt dem. Men det var jo noget, man ikke vidste den Gang.

Jeg kom her ind paa en Digression ved den Afbrudelse, som fandt Sted. Jeg vender tilbage til min Udviklings Rækkefølge. I Slutningen af 1907 underskrev Bestyrelsen for Den sjællandske Bondestands Sparekasse yderligere paa en Bøgering om et Laan i Privatbanken paa 700,000 Kr. Det er ganske ubegribeligt, hvad Den sjællandske Bondestands Sparekasse skulde med 700,000 Kr. kontant i Oktober Maaned 1907. Den fik stadig rigelig Tilstrømning af Penge ude fra, den laante ingen eller forholdsvis næsten ingen Penge ud, saa at Pengene maatte blive liggende kontant i Sparekassen, men hvorfor i Alverden skal den saa yderligere laane 700,000 Kr.? Hvad have det ærede Medlem fra Lejre (Ole Hansen) og de andre Bestyrelsesmedlemmer i denne Sparekasse tænkt paa, da de skrev under paa en saadan Laanbegøring, og hvad